

Udtalelse om forslag til Rådets forordning (EØF) om overførsel af skibe fra et register til et andet inden for Fællesskabet⁽¹⁾

(91/C 60/10)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 21. juni 1990 under henvisning til EØF-traktatens artikel 84 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's sektion for transport og kommunikation, som udpegede Javier Velasco Mancebo til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 12. december 1990.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 282. plenarforsamling, den 18. december 1990, enstemmigt følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. Kommissionen har udsendt en meddelelse, »EF-skibsfartens fremtid«⁽²⁾, som danner grundlag for »Foranstaltninger til forbedring af EF-skibsfartens driftsvilkår«. I kapitlet »Områder, på hvilke der fremover skal træffes foranstaltninger og ledsageforanstaltninger« behandles spørgsmålet om teknisk harmonisering og standardisering samt overførsel af skibe fra et fællesskabsland til et andet. Det erkendes i meddelelsen, at det er nødvendigt at styrke disse foranstaltninger med henblik på at forbedre flådens konkurrencedygtighed og driftssikkerhed.

1.2. Kommissionens meddelelse indeholder et forordningsforslag om oprettelse af et EF-skibsregister. Under dette forslags afdeling 4: Faciliteter som følge af optagelse i EUROS, omhandles overførsel af skibe inden for EF i artikel 12, og anerkendelse af de søfarendes kvalifikationer i artikel 13.

1.3. Der slås i dokumentet kraftigt til lyd for en liberalisering af overførslen af skibe inden for EF, da det for skibsrederen vil betyde væsentligt reducerede udgifter til udskiftning af udstyr, ekstra afprøvning, godkendelsesgebyrer og ventetid.

1.4. Det konstateres endvidere i denne sammenhæng, at en liberalisering af overførslerne ganske vist kan opnås gennem gensidig anerkendelse af normer, men at det samtidig er nødvendigt at tage skridt i retning af teknisk harmonisering og standardisering inden for EF.

Det er derfor ønskeligt, at EF lægger sig på linje med Den internationale søfartsorganisation (IMO) i dette spørgsmål.

1.5. Artikler 12 og 13 (Overførsel af skibe og Anerkendelse af de søfarendes kvalifikationer) indeholder således en bestemmelse om grundlæggende tekniske krav, der skal fastsættes af Rådet inden den 1. juli 1991.

2. Baggrund

2.1. ØSU har flere gange tidligere udtalt sig om dette spørgsmål, og det materiale kan lægges til grund for denne udtalelse.

2.2. I ØSU's udtalelse om »Forslag til Rådets direktiv om de mindstekrav, der skal opfyldes af fartøjer, som anløber eller forlader Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods i emballeret form«⁽³⁾ (ordfører: Bredima Savopoulou) hedder det:

— »EF har to muligheder: Det kan enten indføre egne normer og krav, eller det kan arbejde henimod en effektiv anvendelse af de internationale normer ... ØSU henstiller derfor, at EF vælger den anden mulighed, dvs. at man overtager de internationale normer, der er blevet opstillet af specialiserede internationale søfartsorganer, idet man integrerer dem i EF-lovgivningen og sikrer sig deres nøje overholdelse.

— Den internationale søfartsorganisation (IMO) — et særligt organ under FN med 133 medlemsstater — er det organ, der frem for noget tager sig af spørgsmål vedrørende sikkerhed for skibsfarten og beskyttelse af havmiljøet.

— Det skal understreges, at det ikke blot er lande, der deltager i IMO, men også organisationer, som repræsenterer alle interesserede parter, dvs. skibsfartsinteresser, den kemiske industri, miljøorganisationer og søfolk. «

⁽¹⁾ EFT nr. C 153 af 22. 6. 1990, s. 14.

⁽²⁾ KOM(89) 266 endelig udg.

⁽³⁾ EFT nr. C 329 af 30. 12. 1989.

2.3. I ØSU's udtalelse om »Foranstaltninger til forbedring af EF-skibsfartens driftsvilkår« (ordfører: Witworth) ⁽¹⁾ hedder det:

— »ØSU ser med tilfredshed på gennemførelsen af princippet om gensidig anerkendelse af tekniske standarder og lettere overførsel af skibe, og det støtter forslaget om, at det skal ske ved koordineret anvendelse i medlemsstaterne af de internationale standarder, der er vedtaget i IMO, med det sigte at de generelle standarder i EF opretholdes og forbedres.«

Og videre:

— »En fælles transportpolitik må medvirke til det sociale fremskridt ved dels at sikre, at transportbehovet dækkes set ud fra et økonomisk helhedssynspunkt, dels at bidrage til forbedrede livs- og arbejdsvilkår for de mennesker, der er beskæftiget inden for transporten.«

3. Forslaget til forordning

3.1. Ideen med forslaget er at lette overførslen af skibe fra et register til et andet inden for EF, således at visse driftsomkostninger undgås.

3.2. Kommissionen foreslår gensidig anerkendelse af internationale certifikater som et positivt skridt i retning af fri overførsel af skibe inden for EF.

3.3. Kommissionen fastslår dog, at fri bevægelighed for varer kun kan opnås, hvis man går ud fra princippet om teknisk harmonisering af skibsudstyr og certificering som defineret i Rådets resolution af 7. maj 1985 om en »ny approach« med hensyn til teknisk harmonisering og standardisering.

3.4. Det fremgår af forslagets to første betragtninger, at hovedsigtet er at opretholde et højt sikkerhedsniveau og at forbedre konkurrenceevnen. Hvad angår sikkerhed, er det indlysende, at IMO's normer skal være arbejdsgrundlaget.

3.5. Kommissionen foreslår endvidere, at der ned sættes et ekspertudvalg til løbning af de fortolkningskonflikter, der kan opstå i forbindelse med den gensidige anerkendelse.

4. Generelle bemærkninger

4.1. ØSU støtter Kommissionens forslag, da det tydeligvis letter udvidelsen af det indre marked til også

at omfatte handelen med skibe og samtidig ser på spørgsmålet om overensstemmelse med de sikkerheds- og miljøbeskyttende foranstaltninger.

4.2. Liberaliseringens forløb kan dog vække en vis bekymring.

4.2.1. Kommissionens forslag er tilsyneladende på mellemlang sigt i modstrid med ØSU's holdning, da det forudsiger en gensidig anerkendelse af certifikater i en overgangsperiode, indtil EF-kravene er blevet fastlagt. ØSU har imidlertid udtalt sig til fordel for overordnede internationale normer, som EF så anerkender.

4.2.2. ØSU støtter naturligvis det synspunkt, det har givet udtryk for i sine tidligere udtalelser, og tilføjer, at de internationale normer skal indføres på en måde, der sikrer, at et EF-land med et højt teknisk sikkerhedsniveau i forbindelse med arbejdsvilkår ikke nødsages til at forringe det.

ØSU mener endvidere, at man må være på vagt over for mulige forringelser af sikkerheden eller miljøet som følge af besparelserne, både nationalt og på EF-niveau.

EF bør derfor i de internationale organisationer arbejde for, at disse betingelser overholdes. Det kan kun ske gennem krav om en nærmere præcisering af normerne og det nationale ansvar, så fortolkningsforskelle undgås.

Under alle omstændigheder bør man i tråd med ØSU's holdning stræbe efter at forbedre de nationale sikkerhedsforhold.

4.2.3. ØSU konstaterer, at passagerskibe ikke er omfattet af forslaget, og det opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte forslag til en forordning, der tillader en fri overførsel af disse skibe med garantier for et højt sikkerhedsniveau.

4.2.4. ØSU støtter tillige forslaget om at oprette et ekspertudvalg, men kunne tænke sig, at der udvikles en rådgivningsprocedure i forbindelse med sikkerhedskonflikter i lighed med IMO's procedure, dvs. høring af arbejdsgivere, fagforeninger, miljøorganisationer og forbrugere.

5. Særlige bemærkninger

5.1. De grundlæggende tekniske krav, der skal fastsættes af Rådet inden den 1. juli 1991, bør kun omfatte

(1) EFT nr. C 56 af 7. 3. 1990.

harmonisering og standardisering af de normer, som ligger under et vist minimum og derfor bør revideres og forelægges som et EF-forslag for IMO til godkendelse.

5.2. Artikel 9

Første afsnit: i stedet for » kan « skrives » bør «.

Bryssel, den 18. december 1990.

François STAEDLIN

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om:

- Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 3164/76 om adgang til markedet for international vejgodstransport, og
- Kommissionens forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 4059/89 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende

(91/C 60/11)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 6. december 1990 under henvisning til EØF-traktatens artikel 75 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om de ovennævnte emner.

ØSU besluttede på sin 282. plenarforsamling den 18. og 19. december 1990 (mødet den 18. december 1990) at udpege Eike Eulen til hovedordfører og vedtog enstemmigt følgende udtalelse.

Det økonomiske og sociale Udvalg godkender de to forslag til forordning, idet man dog fremsætter følgende bemærkninger.

1. Kommissionens sigte med forslagene

1.1. På grund af EF's udvidelse som følge af Tysklands forening skal fællesskabskontingentet fra 1991 forhøjes i overensstemmelse med den mertillkommende godstransport. Det er tanken, at de supplerende fællesskabstilladelser i den internationale vejgodstransport skal fordeles mellem medlemsstaterne efter samme fordelingsnøgle, som blev anvendt ved Spaniens og Portugals tiltrædelse af Fællesskabet.

1.2. Af samme årsag bør det nuværende kontingent for cabotagekørsel på 15 000 tilladelser forhøjes med yderligere 298 tilladelser for perioden fra 1. januar 1991 til 30. juni 1991. Disse supplerende tilladelser skal fordeles mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for fordelingen af fællesskabskontingentet for 1991.

2. Almindelige bemærkninger

De transportpolitiske synspunkter, som ØSU fremsatte i sin udtalelse om » EF og Tysklands forening « (hovedordfører: J.P. Petersen) af 20. november 1990⁽¹⁾ viser tydeligt baggrunden for den forestående rådsafgørelse. ØSU fandt det positivt, at Kommissionen også ville lægge særlig vægt på en udbygning af øst/vest-aksens infrastrukturer, så man ikke blokerer for udviklingen af den europæiske økonomiske zone, og man undgår, at den hermed forbundne samhandel hæmmes af flaskehalse på transportområdet. Den påtænkte tilpasning af markedsadgangsbestemmelserne må i den henseende siges at opfylde sin hensigt.

⁽¹⁾ Dok. ØSU 1378/90.